

19. SEPTEMBER 1945

60 000 jøder i tyske interneringsleirer vil til Palestina

Engelsk frykt for uroligheter
på grunn av arabernes
holdning

BERLIN, 1 dag.

• (Press Telegraph.) En zionistisk vekkelse med veldig tilslutning går for tiden gjennom de jødiske leirene i Tyskland, rapporterer en korrespondent som har avlagt et besøk i en av de store interneringsleirene ved Breslau. Det fins nesten ingen gamle eller barn idet disse var blant de første som ble utryddet fordi de ikke var arbeidsdyktige.

Det er et syvende liv i disse leirene. Aviser på hebraisk blir gitt ut, skoler er organisert, teater- og sangforeninger vokser opp som paddehattar. Nesten alle disse jøder er polske eller tyske og mer enn 90 prosent av dem vil ikke tilbake til Polen eller bli tilbake i Tyskland — de vil absolutt til Palestina. Og aldri har zionismen vært så sterkt tilsluttet som nå.

Ifølge pålitelige oppgaver fins det omlag 60 000 jøder i leirene rundt om i Tyskland, og samtlige synes å ville gjøre alvorlige fremstøt for å oppnå oppholdsstillatelse i Palestina. Dette vil imidlertid støte på visse vanskeligheter fra engelsk side idet engelskmennene frykter for at en jødisk innvandring til Palestina i så stort omfang som det her er tale om ville bety en fare for at hele Levanten ville bli et urosentrum, idet det arabiske element ikke er av de roligste når det gjelder holdningen overfor jødene.

Av Polens over 3 millioner jøder beregnes bare omlag en kvart million å ha overlevd de tyske konsentrasjonsleirene, og omtrent en like stor prosent av Tysklands jøder menes å være avlivet. Kommer de overlevende jøder nå til å få sin vilje igjennom med hensyn til utvandringen — og alt tyder på at de før eller senere får det — ser det ut til at Hitlers drøm kommer til å gå i oppfyllelse. — nemlig at Mellom-Europa blir så godt som fullstendig fritt for jøder.

Da utryddingen av jødene ble vedtatt

Okkupasjonsmyndighetene er
kommet over protokollen

17.1.48. Dagbl.

«På den konferansen som fant sted 20. januar 1942 i Berlin, Grosse Wannsee No 56/58 til sluttløsning på jødespørsmålet, deltok følgende herrer:

Gauleiter Dr. Meyer og Reichs-
amtsleiter Dr. Leibbrandt, riks-
ministeriet for de besatte østområder.

Statssekretær Dr. Stuckart, ri-
innenministeriet. Statssekretær N.
mann, repr. for fireårsplanen. St.
sekretær Dr. Buehler, gener-
guvernørbebet. Statssekretær
Preisler, riksjustisministeriet. I-
derstatssekretær Dr. Luther, ut-
riksdepartementet osv., osv. (I alt
herrer utenom lederen, sjefen
Sikkerhetspolitiet og SD, SS Ob-
gruppenführer Heydrich).»

Slik begynner protokollen.

Og så fortelles det at lederen for
ga et overblikk over det som hi-
var gjort:

Fra maktovertagelsen til 31/10 1941
var i alt 537 000 jøder drevet til
vandring. Det kostet mange pen-
ge til billetter og langgangspenger. Men
det gikk ikke synderlig av utvandr-
nes tyske mark. For de jødiske fina-
nstitutter i utlandet ble av de jø-
diske institusjoner i Tyskland dre-
t til å skaffe utenlands valuta til de
(En måtte spare på Tysklands kna-
pe valutabeholdninger.)

Men nå skulle en isteden slå
på en ny vei, nemlig evakuering
til Østen. Riktignok skulle dette be-
være innledningen til den sluttløs-
ning som skulle komme, foranstaltning
som en kunne vinne erfaringer i.
Det ville dreie seg om 11 millioner
jøder (her følger en detaljert og
regning fra de forskjellige land). Ri-
tignok ga dette tall bare tre
jøder, for i de fleste land var
ikke vanlig å regne jødene et
rasekjennemerke. Og en måtte vel
å støte på visse vansker i noen lar-
særlig Ungarn og Romania. (I Unge-
ble etterkommere av jøder innvand-
for 1848 ikke regnet som jøder.)

Under høvelig leding skulle nå
der sendes østover til arbeid
innsats. «I store arbeidskolonn
særskilt for menn og kvinner, st-
arbeidsføre jøder føres til veibygg
i disse egner, og derved vil utvilso-
en stor del falle fra ved naturlig a-
gang. Den delen som blir tilbake
utvilsoomt utgjøre den motstandsdy-
ligste del og må få en tilsvarende i-
handling, da de, om de slapp fri, vi-
utgjøre kimeceller for en ny jød-
oppbygging (se historiens erfaringer).
I den praktiske gjennomføring
sluttløsningen av jødespørsmålet i
Europa finkjemmes, i første rek-
Tyskland og Böhmen (allerede
omsyn til boligmangelen). De evak-
erte jødene skal da, tog for tog, se-
des til gjennomgangsghettoer for
føres videre til Østen.»

Så gikk herrerne i gang med å b-
stemme hvem som skulle bli tatt. J-
der over 65 år skulle ikke deporter-
men plasseres i særskilte «alde-
ghettoer». Unntatt også jøder m-
store krigsskader og med militært
merkelser som skulle i de sam-
ghettoer. Understatssekretær Luth-
sa fra at ved gjennomføringen
disse tiltakene, ville det i enkelte
land, f. eks. de nordiske, opps-
vansker, og det var derfor best
vente litt der. Videre behandlet
spørsmålet om blandingsekteskaper
barn av disse. Blant de mange b-
stemmelser om disse finner vi st-
rilisering. Hr. Hofmann men-
at det skulle gjøres i ganske stor u-
strekning, da sikkert mange, når
fikk valget mellom deportering
sterilisering, ville foretrekke det sist-
Videre at «lovgiveren uten vide-
skulle kunne si at slike ekteskaper
oppløst». En skulle begynne i genera-
guvernementet (Polen), for der v-
det ingen transportvansker.